

ROMÁN KÖLTŐK

NA VÉGRE

— G. SILVIU —

A Circus Maximusban, a vérmoeskolt arénán,
Míg lázas szemetekben vibrált lengé remény,
Évezredek mozdultak, úgy jött az éj s a fény rám,
De minden álmotokban ott voltam egyre én!

A gondolat úgy mart föl engem, mint az égő seb,
Hajónál gyorsabban, mint elszálló madár már;
Felhő és az álom és minden, ami még ősebb,
Csak engem keresett a fényözön határnál.

És én voltam tinéktek már a puha vatta-tok,
Mind dél és északon, akárhol ring a lét ám,
A szolganép fölkél és megmozdul állattatok,
Szabadságot akar és kúszik föl a létrán.

Na végre! Elvtárs, bezárult előtted e börtön,
A zászlók óceánja dús színével szakad rád,
Akard, hogy zuhogó fényével előntsön,
A dobogó ütem, az ébredő szabadság!

Fordította: ZELEY FERENC

A HÁROM KIRÁLY

— VICTOR EFTIMIU —

Hosszú fényével gyűlt a hajnal,
Keletről robbant s nyugaton át, —
Tevékkal készültek az útra,
Gyorsabban, mint a katonák.

És estétájt ezer rőt csillag —
Mit a teremtő keze rád szór;
Egyikük már nyúl is értük
A legmagasabb tevehátról.

Fordította: ZELEY FERENC

KIFESZÍTETT MELLELE

— MIHAI BENIUC —

Mindegy, hogy én mondom vagy más. Beszéljen
Bennünk, ki a kaszát tartotta kézben
S az eke szarvát szent barázdát szántva.
Akárki mondja, dalra nyílik szája.

Nem kell sem hír, sem gazdagság nekem,
S mint multban, jármom most sem tűrhetem.
De mint enyéimtől nem kérde senki,
Hogy kell-e a földekbe vetni,